

Giới thiệu Nhu Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta

Thể loại:Ngôn tình - Cổ - Ngược - SE

Dung mạo? Nàng vì hấn mà đánh đổi...

Danh phận? Nàng vì hấn mà đánh đổi...

Lời phi nhỏ của thiên hạ? Nàng vì hấn mà chấp nhận...

Nàng là lục công chúa, viên ngọc quý của Hoàng đế Lệnh Hồ thứ bảy và Hoàng hậu Thuận Linh...

Hấn là biểu đệ của Hoàng đế, nàng phải gọi hấn hai chữ Hoàng thúc...

Nhưng...

Nàng... yêu hấn...

Bạn đang đọc truyện *Nhu Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Dung mạo? Nàng vì hấn mà đánh đổi...

Danh phận? Nàng vì hấn mà đánh đổi...

Lời phi nhỏ của thiên hạ? Nàng vì hấn mà chấp nhận...

Nàng là lục công chúa, viên ngọc quý của Hoàng đế Lệnh Hồ thứ bảy và Hoàng hậu Thuận Linh...

Hấn là biểu đệ của Hoàng đế, nàng phải gọi hấn hai chữ Hoàng thúc...

Nhưng...

Nàng... yêu hấn...

Yêu hấn, nàng chấp nhận đánh đổi gương mặt xinh đẹp bị hủy hoại bởi một kiếm của phụ hoàng...

Yêu hấn, nàng chấp nhận bỏ cáo thiên hạ: Lục công chúa bệnh nặng qua đời...

Yêu hấn, nàng chấp nhận thiên hạ đánh giá nàng ghê tởm hai chữ loạn luân...

Thế nhưng, đổi lại nàng được gì? Hấn tạo phản, lật đổ biểu huynh của chính mình. Hấn nhẫn tâm ra tay giết từng người một ngay trước mắt nàng, cưỡng đoạt nàng trước mặt phụ hoàng và mẫu hậu. Hấn đăng cơ, vị thiên kim tiểu thư xinh như hoa như ngọc một bước lên ngôi Hoàng hậu. Hấn ép nàng thành nô tỳ rửa chân cho nàng ta, bắt nàng ăn đồ ăn mà nàng ta dẫm đạp xuống đất. Một lần, nàng bị ngắt, các cung nữ khác thương nàng cho gọi đại phu. Tin dữ truyền đến, nàng mang thai...

Nàng đặt tay lên bụng, nơi một tiểu hài tử đang dần được hình thành. Nàng tìm tới hấn nhưng nhận lại là một cái bạt tai.

- Ghê tởm!

Nàng chết sống. Hấn... À phải rồi, giờ nàng là gì chứ? Là một nha hoàn thấp kém mà thôi...

Đêm hôm đó, nàng bị bắt cóc. Nàng không nhìn thấy gì nữa, đôi mắt long phụng lấp lánh của nàng bị bọn chúng móc ra chậm rãi. Một bàn tay bóp miệng nàng, ép nàng uống canh phá thai. Nàng nghe phảng phất tiếng cười của hấn...

Một nữ tử mù loà, nàng bị hấn vứt ngoài xó chợ. Hàng ngày, người ta vẫn nhìn thấy một nữ tử mù loà ngồi ăn xin một góc đến tội nghiệp. Người đời thương xót gọi nàng hai tiếng ả đui...

"Xoảng..." Âm thanh kim loại vang lên. Tiền, nhiều tiền quá. Nàng mò mẫm trong bóng tối tay chạm vào những đồng bạc vừa được ai đó ném xuống. Nàng đập đầu tạ ơn ba cái. Một giọng nói quen thuộc vang lên:

- Chỉ là mấy đồng lẻ thôi mà...

Nàng ngây người. Giọng nói này... Nàng hást đồ khay đựng tiền. Nàng ra nông nỗi này, hán chưa vừa lòng sao? Hán cười lạnh rồi leo lên xe ngựa. Nàng nghe âm thanh vó ngựa xa dần xa dần rồi hoà lẫn với tiếng chợ búa. Lệnh Hồ vương, ta hận người...

Bạn đang đọc truyện *Như Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2

Nàng run rẩy ngồi một xó chợ. Nàng không còn nhận ra mình đang khóc nữa. Lệnh Hồ vương, cả đời này ta hận người...

- Công chúa...

Một giọng nói trầm bổng vang lên. Nàng muốn xem người đó là ai, nhưng nàng không nhìn được nữa. Nàng đành hỏi trong vô thức.

- Là ai?

Nàng nghe thấy tiếng thờ dài. Bất lực?

- Cả đời này nàng không thể hiểu có một người yêu nàng đến sâu đậm ư?

Nàng được đưa vào một phủ nhỏ của Tướng quân, cách xa hoàng cung. Ân nhân sắp xếp cho nàng một chỗ ở tốt. Một đại phu chữa trị mắt cho nàng, nàng có thể nhìn lại ánh sáng. Lệnh Hồ vương...

- Nàng thấy sao rồi?

Nàng chớp chớp mắt. Ánh sáng làm nàng nhức nhối đôi mắt.

- Có nhìn rõ không?

Nàng ngước mắt nhìn ân nhân trước mắt rồi vội quỳ xuống.

- Ân nhân...

Y vội đỡ nàng dậy.

- Mau đứng lên đi, sức khỏe nàng còn yếu lắm...

Y mỉm cười nhìn nàng đầy ấm áp. Lệnh Hồ vương, công chúa của ta, người không có quyền chạm tới...

- Tướng quân...

Hán hồ hởi mời rượu y. Y mới triệt phá được phản loạn ở nam cương, đối với hán vô cùng xuất sắc. Hán mở yến tiệc lớn, mời văn võ bá quan, các vị tiểu thư cùng các phu nhân từ ngũ phẩm tới dự.

Y cung kính nhận rượu, khoe môi cong nhẹ. E rằng hán đang làm...

- Tướng quân chưa lập Chính thất đúng chứ?

Hán cười nhẹ.

- Trong các vị thiên kim tiểu thư ở đây, người có đề ý ai không?

Y giữ nguyên nét cười nhàn nhạt, đáp.

- Bệ hạ, vi thần đã có người trong mộng...

- Vậy sao? - Hán bật cười - Vậy sao hôm nay, Tướng quân phu nhân vẫn chưa lộ diện?

Hán chọn một quả nho tươi rói, khoe môi co giật.

- Nàng ấy đang ở phía ngoài.

Hắn vỗ đùi.

- Hào. Truyền lệnh của trẫm, truyền nàng ấy vào.

Mọi người trong yến tiệc trầm mặc. Một nữ nhân dáng người uyển chuyển bước vào điện. Nữ nhân đó mặc một bộ hồng y xinh đẹp, thướt tha như mây bay, thanh thoát như nước đeo mạng che mặt khẽ nhún người hành lễ. Thật quen...

- Tướng quân, ta không muốn làm tổn thương người. Tuy người là ân nhân của ta nhưng đối với ta, chấp niệm không còn tồn tại...

Y đau xót. Nhìn vết sẹo cắt ngang khuôn mặt xinh đẹp kia trong lòng dâng lên chút phẫn uất. Cả đời này của nàng vì hắn mà bị hủy.

- Thứ ta cần là vị trí cao cao tại thượng, sự tự do và quyền lực, không ai dám khi dễ ta... Những thứ này, người cho ta được?

Y bất ngờ trong giây lát rồi khẽ gật đầu.

- Được, chỉ cần là thứ nàng muốn, ta nhất định sẽ tận tay dâng lên cho nàng..

Cuối tháng đó, Tướng quân lập Chính thất. Vị phu nhân không xinh đẹp kia gây trong lòng hắn những nét mờ hồ...

Bạn đang đọc truyện *Như Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

- Tướng quân phu nhân!

Nha hoàn tâm phúc của nàng bước vào cung kính. Nàng nheo mắt phượng nhìn, thái độ nhàn nhã thường trà.

- Hoàng thượng sai người mang bài thiếp tới...

Nàng nhẹ nhàng mở thiếp.

- Yến tiệc mừng Hoàng hậu mang long thai?

Sau khi các vũ cơ trình diễn màn Thủy Mặc cơ đầy tuyệt diệu, Hoàng hậu hài lòng nhìn quanh một vòng.

- Tướng quân phu nhân...

Nàng đưa mắt nhìn Hoàng hậu, trong ánh mắt có nét lạnh lẽo.

- Tại sao nàng không tháo mạng che mặt xuống? Tuy nàng bị hủy dung nhưng hiện tại nàng là chính thất, ai dám coi thường. Bọn cung cũng muốn xem Tướng quân phu nhân là người có bản lĩnh như nào lại có thể làm Tướng quân bách chiến bách thắng xiêu lòng.

Mọi người trong sảnh ồ lên hưởng ứng. Nàng đánh mắt nhìn nha hoàn hồi nhỏ.

- Tướng quân đã chuẩn bị đến đâu rồi?

- Thừa phu nhân, sắp tới rồi.

Nàng gật nhẹ với nha hoàn. Một mình thân ảnh tiến tới chính sảnh hơi nhún người.

- Hoàng hậu nương nương đã đánh giá cao ta rồi. Bản thân chỉ là một nữ tử xấu xí, may mắn được Tướng quân nhìn trúng, cái này được gọi là trong hoạ có phúc. Thật không dám bỏ mạng che mặt làm người khác sợ hãi.

- Người không muốn bỏ?

Mọi người hơi lạnh người. Hoàng hậu nương nương xưa nay tùy hứng xử người, thủ đoạn độc ác, lại là độc sủng của Hoàng thượng, ý của Hoàng hậu chính là ý trời, Thái hậu còn phải kiêng nàng ta ba phần. Nay Tướng quân phu nhân một hai từ chối, chỉ sợ động phải lửa giận của nàng ta.

- Vâng, là không muốn bỏ.

Hoàng hậu giận tím mặt. Một sự tức giận tột cùng. Một tay nâng ta vo viên tà áo, một tay huơ lên.

- Các người còn không mau đi lột mạng che mặt của phu nhân.

Các thiên kim cùng các phu nhân hít phải ngum khí lạnh. Nhưng kì lạ ở chỗ, nha hoàn kia đứng im bất động. Con giận của Hoàng hậu như được tiếp thêm dầu. Nàng ta vung tay tát nha hoàn kia một bạt tai. Nha hoàn kia đổ xuống như xác chết. Mọi người giật mình kinh ngạc. Hoàng hậu nhìn thấy trên huyết á môn bị vật gì đó chém phải, huyết nhục lẫn lộn ghê tởm. Nàng ta bắt giặc lùi lại.

- Là... là kẻ nào??

Một mũi tên phóng vút qua, cắm phập vào cột gỗ. Mọi người trong sảnh hơi náo loạn. Bên ngoài bỗng có tiếng kiếm đao chạm nhau. Một giọng nói thất thanh vang lên.

- Tướng quân tạo phản. Tướng quân tạo phản rồi...

Mọi người kinh hãi nhìn nàng. Nàng vẫn đứng ở chính điện, bình thản nhìn Hoàng hậu. Một cơn gió vút qua, mạng che mặt bị tung ra. Một nụ cười quỷ dị hiện lên, khoét sâu vào tâm can Hoàng hậu một sự hãi hùng.

- Chúng ta lại gặp nhau rồi...

Bạn đang đọc truyện *Nhu Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Hắn ngồi trong đại lao đã ba ngày. Ba ngày nay, hắn không nghe được bất kỳ tin tức gì từ bên ngoài. Hôm đó, hắn có việc không thể tới yến tiệc đúng giờ. Khi vừa xong việc, chuẩn bị tới yến tiệc thì phản quân đã tràn vào, một kiếm kề cổ hắn. Nghe nói, Hoàng hậu cũng không thoát khỏi. Hắn cười chính bản thân. Tướng quân, tâm phúc của hắn, cuối cùng cũng chỉ là một kẻ phản bội. Đúng là nuôi ong tay áo, nuôi cáo trong nhà mà...

- Cộc cộc...

Có tiếng bước chân. Hắn chán ghét nâng mắt nhìn. Tướng quân tài ba bách chiến bách thắng của hắn khoác long bào chói mắt bước chầm chậm xuống đại lao. Bên cạnh là bốn năm tên ám vệ hắc y.

- Lệnh Hồ vương...

Hắn quay lưng lại, không trả lời. Cái bóng lưng kiêu ngạo in hằn trên đồng rom mục thách thức y.

- Lệnh Hồ vương...

Y kiên nhẫn lặp lại. Hắn vẫn lặng thinh. Cái ngục mở cửa đại lao rồi kéo hắn ra ngoài. Hai tên ám vệ đánh gãy hai chân hắn, ép hắn quỳ xuống. Cái vẻ cao ngạo vẫn không chịu cúi đầu.

Y ngồi xổm xuống, đôi mắt đã quen với máu me chiến trường quét qua một lượt làm cho những kẻ khác không rét mà run.

- Người có nhớ Lục công chúa của Lệnh Hồ vương thứ bảy?

Hắn giật mình. Năm đó, bố cáo thiên hạ, nàng bệnh nặng qua đời để che đi tình cảm loạn luân nhơ nhớp đó, người ngoài hoàng thất không một ai biết. Lần đăng cơ trước, hắn đã thanh lọc tất cả, biến nàng thành phế nhân, ném ra ngoài thành tự sinh tự diệt, không lẽ...

Một nữ tử khác bước vào đại lao cắt ngang suy nghĩ của hắn. Dáng người uyển chuyển thướt tha như nước khiến người khác không khỏi động lòng.

- Phu nhân...

Nàng không đáp, ánh mắt chiếu thẳng tới hắn. Tướng quân hiểu ý nàng, gạt nhẹ đầu. Tất cả ám vệ đồng loạt lui ra ngoài. Trong đại lao chỉ còn lại ba người. Ánh đèn yếu ớt khiến mọi thứ mờ hồ, tựa một giấc mơ.

Nàng hơi cúi người. Mạng che mặt vén sang một bên. Vết sẹo chém ngang mặt nàng cắt ngang tâm can hắn. Nàng vẫn còn sống hơn nữa, nàng không còn là phế nhân...

- Nhìn đi, cuộc đời này của nàng vì người mà bị hủy. Vì người mà khuôn mặt kia nhận một kiếm không hoàn hảo, vì người mà nàng bị thiên hạ đưa vào quên lãng, người còn chưa hài lòng sao? Đôi mắt long phụng của nàng người nhìn tâm móc mắt, hài tử của người, người nhìn tâm giết chết, cuộc sống của nàng người nhìn tâm ép tới đường cùng. Nói đi, sao người có thể?

Y gần mạnh từng tiếng. Hấn vẫn giữ nguyên thái độ nhàn nhạt, ánh mắt nhìn nàng có chút trào phúng chậm rãi nhả ra bốn từ.

- Nàng ta không xứng!

Bạn đang đọc truyện *Nhu Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Y giận run người. Nàng chậm rãi nhìn hấn, đáy mắt dâng lên nét bi ai rồi vụt tắt nhanh chóng. Không xứng?

- Năm xưa, có một khoảng thời gian các thai phụ trong kinh thành đột ngột biến mất, đó là bởi Hoàng thượng muốn dùng nhau thai còn trong bụng thai phụ làm tiên dược dưỡng dung cho Lục công chúa. Người biết bọn họ làm gì để lấy nhau thai không? Bọn chúng dùng thuốc dục sinh để họ sinh sớm so với dự định, lúc đang đau đớn thì một kiếm chém dọc bụng họ, mổ bụng lấy thai nhi. Mẫu thân ta vì đi chùa cầu bình an cho họ cũng không may bị bắt. Khi đó... người cũng mang thai... Hơn một tuổi, nàng ta đùa nghịch với kiếm mà bị thương ở mắt, đôi mắt long phụng mang mệnh phượng chứa điềm lành của tỷ tỷ ta bị ép trao cho nàng ta, sau đó ban cho tỷ ấy một chức quận chúa hữu danh vô thực, bị hôn phu từ hôn một thời gian sau sinh tâm bệnh mà mất. Mất đi con dâu cả cùng trường chất nữ, lão phu nhân đã bệnh còn thêm bệnh, đại phu nói hoa đà tái thể cũng không cứu được người. Năm sau, lão phu nhân cũng qua đời. Ba năm liên tiếp bốn mạng người, người chịu nổi? Mang thai? Nàng ta xứng không? Dùng thai phụ để dưỡng mình, ta muốn nàng ta biết cái cảm giác bị cướp mất đứa con là như thế nào...

Tròng mắt nàng dần to đem theo bảy phần kinh hãi khó che giấu. Nam nhân long bào siết chặt nắm tay không kìm được mà đầm hấn. Hấn ngã rạp xuống đất. Hai chân bị đánh gãy không giúp hấn ngồi vững nữa. Hấn lê lét tới gần tường dựa lưng vào đấy. Trên khoé môi rỉ ra một tia máu.

- Người thì biết cái gì chứ? Người biết ai đưa ra bài thuốc nhau thai không? Đó là vị thánh y mà được nhạc phụ của người đưa vào mê hoặc Hoàng đế, ra thiên lệnh bắt nhân. Cũng chính hấn ta sai ám vệ lợi dụng lúc công chúa tới gần kiểm động tay khiến mắt nàng bị thương, thánh y mê hoặc cho Hoàng đế lấy mất tỷ tỷ người thay thế. Bất cứ ai can gián đều bị bắt lại, dùng dao khứa đầu họ, đổ thủy ngân vào, huyết nhục lẫn lộn. Hấn dọn đường ly gián người và hoàng thất, giúp người đăng cơ để lập nữ trưởng của hấn thành Hoàng hậu. Hoàng hậu thì sao nào? Gì mà xinh đẹp nét na? Tất cả đều là giả dối. Nàng ta đã làm gì người biết không? Áng tóc mềm như nước của nàng bị nàng ta cắt không thương tiếc. Tay của nàng bị nàng ta dùng kim cắm vào mười đầu ngón tay, sau đó ngâm trong nước muối. Hết việc làm, lại bắt nàng đi trên than nóng đỏ. Trên đời này có ai bắt nhân hơn hai phụ tử tiện nhân kia?

Bạn đang đọc truyện *Nhu Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Hấn lặng người đi. Không phải, tuyệt đối không phải. Y đang lừa hấn, phải rồi, y đang lừa hấn mà. Nực cười...

- Người nghĩ lừa được ta? Lầm to rồi. Người nghĩ ta tin? Hoàng hậu của ta phẩm chất hảo tốt lại khuynh quốc khuynh thành, đầu như chính thất của người, đã xấu xí còn ngâm máu phun người. Phi, ta khinh...

Long nhãn nam tử trước mặt hấn long lên, hấn từng tia máu đỏ. Tên ngu ngốc này cuối cùng vẫn là một tên ngu ngốc.

Nàng đặt tay lên vai y. Y nhìn nàng, lửa giận có chút dịu xuống. Nàng đưa mắt nhìn hấn, cất tiếng giọng đều đều.

- Người có muốn rút lại lời nói kia?

Hấn lặng thinh không đáp. Nàng vạch ra nụ cười nhạt. Phía ngoài, một thân ảnh bước vào. Hấn nhận ra, đó chính là thánh y của biểu huynh hấn. Hấn nghe tên "thánh y" kia trần thuật lại trong lòng ón lạnh.

- Ba ngày nữa ta đăng cơ, Lục công chúa trở thành Hoàng hậu. Lãng mạ Hoàng hậu, ta nghĩ người biết cái giá...

Nói đoạn y bỏ đi. Nàng ném cho hấn cái nhìn chán ghét rồi cũng rời đi. Ngày phu quân nàng lên ngôi cũng là ngày hấn chết...

- Xát muối vào từng vết thương rồi đổ mật ong vào. Sau đó thả cho kiến bu kín người hấn...

Nàng bước vào nơi giam giữ Hoàng hậu của hấn. Dựa vào sự bất nhân và vẻ ngoài thánh thiện kia để treo cao ư? Nàng hắt hàm. Một ám vệ đi lên đồ

vào miệng nàng ta một thứ bột màu vàng. Lát sau, nàng ta có biểu hiện lạ. Ngửa ngáy khắp nơi, tay chân nàng ta hoạt động liên tục. Nàng đứng đó nhìn nàng ta gãi đầu, gãi cổ, gãi mặt điên loạn mà cười quỷ dị.

Huyết nhục lẫn lộn. Từng mảng tóc rơi xuống. Gương mặt xinh đẹp kia đã bị gãi nát hoá quỷ. Nàng lại hát hằm. Nàng ta được uống thuốc giải. Nhưng mọi chuyện đâu chỉ đơn giản vậy? Nàng ta được chuyển sang một căn phòng rất nhiều gương. Một nữ tử xinh đẹp coi trọng nhan sắc như tính mạng mình sẽ hoá điên ra sao nếu nhìn thấy bộ dạng bây giờ của mình? Cảm giác đó còn đau đớn, thống khổ hơn cái chết...

- Vương, phu nhân xin cầu kiến...

Hắn đang chuẩn bị cho lễ đăng cơ, nghe nha hoàn nói cũng miễn nhẹ gật đầu.

- Phu quân...

Nàng bước vào chính điện, cất giọng mềm như nước.

- Phu nhân, có chuyện gì sao?

Nàng nâng mắt nhìn nam tử trước mặt, dâng lên tám phần xót xa.

- Xin người hãy viết hữu thư...

Nghiên mực rơi xuống đất. Y bàng hoàng. Gì cơ, hữu thư? Nàng đang đùa chặc?

- Người biết, bản thân ta rất ích kỉ. Người trở thành hoàng đế, không thể nhất kiến chung tình với bất cứ ai, ta không chấp nhận được...

Tim y thất lại. Suốt thời gian qua, nàng không động tâm với y sao?

Bạn đang đọc truyện *Nhu Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

- Khụ khụ... A Mai... A Mai...

Nàng ho thành từng đợt dài. Nha hoàn tên A Mai từ ngoài bước vào nhìn chủ tử đang ho trong lòng dấy lên muôn phần lo lắng.

- Công chúa...

A Mai đỡ nàng ngồi dậy, một tay vuốt ngực nàng.

- Người đã đỡ chưa?

Nàng không trả lời, chỉ hỏi:

- A Mai, hôm nay hoàng thượng có tới không?

A Mai xót xa, lí nhí:

- Dạ không...

Nàng nờ nụ cười nhợt nhạt. Có lẽ y đã quên nàng thật rồi...

Ba tháng trước...

Nàng lặng lẽ mài mực. Xong đoạn, nàng nhúng bút lông vào nghiên mực, đưa cho một nam tử bạch y.

- Phu quân...

Y xót xa, run rẩy nhận bút. Từng nét chữ run rẩy hiện lên trên trang giấy trắng: "Hữu thư".

Cây bút rơi xuống. Y không còn cầm nổi cây bút nữa rồi. Tại sao nàng lại ép y viết hữu thư? Nàng là người vô tâm vô phé mà...

Nàng cố gắng nặn ra nụ cười tươi rói. Ngọc thủ nàng nhẹ nhàng thay giấy. Lại một lần nữa nàng đưa cho y cây bút lông đã chấm mực. Nàng thật sự rất

tàn nhẫn mà...

- Đừng rời bỏ ta, làm ơn...

Y khóc không thành tiếng. Những giọt nước mắt mặn chát lăn xuống. Nàng thấy nơi bên trái thất lại. Phu quân, xin lỗi...

Ngày đó, y đăng cơ làm Hoàng thượng...

Ngày đó, y viết hữu thư báo cáo thiên hạ từ thê...

Ngày đó, y thành thân với một nữ tử khác, lập Hoàng hậu...

Ngày đó, y ban cho nàng là công chúa, cùng một nha hoàn và một biệt viện ngoại thành...

Ngày đó, y hứa cả đời này, dù nàng là ai, y cũng sẽ không bao giờ quên nàng...

Lời nói gió bay...

Lời hứa của y tan thành hư vô...

Y đã quên nàng thật rồi...

A Mai lại chuẩn bị vào cung. Không biết đây là lần thứ bao nhiêu A Mai vào cung. Cũng chỉ là muốn báo lại tình trạng của công chúa, nhưng lần nào cũng nhận được sự im lặng. Người ta nói lãnh khốc nhất là bậc đế vương vô tình...

- A Mai đừng đi nữa... Sẽ... sẽ lại giống lần trước thôi...

Nàng ho nhẹ. A Mai chạy vội tới bên nàng, khoé mắt đỏ ửng...

Chiều hôm đó, nàng ngồi bên bàn. Trên có bày một tờ giấy và một nghiên mực. Nàng đặt bút vẽ. Một nam tử tuấn tú, ngũ quan tuyệt đẹp như đúc tượng. Nàng đề dưới bức họa bốn câu thơ:

"Bờ vông xuyên lạnh lẽo

Hoa bị ngạn vương hương

Kiếp này lỡ đau thương

Kiếp sau còn mong gặp..."

Nàng nâng bức họa lên mỉm cười. A Mai vừa vắn đi vào. Thấy tâm tình chủ tử vui vẻ, trong lòng vô cùng thoải mái.

- Công chúa, là vương sao?

- Ừ.

Nàng trả lời nhẹ nhàng. A Mai nhìn bức họa, lại nhìn thấy bốn câu đề dưới khê đau lòng thay chủ tử.

- Công chúa, người nhớ vương sao?

Nàng im lặng không nói gì. Một trận gió thổi tới nàng lên cơn ho dữ dội. Nàng đặt bức tranh xuống, liên tục vuốt ngực. A Mai khoé mắt rom róm nước, vội đi lấy nước cho nàng. Nàng không kịp uống nước, ho ra một búng máu, nhuộm đỏ cả một mảng bức họa...

- Phu quân...

Bạn đang đọc truyện *Nhu Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Đêm đó, ngoài trời đổ mưa to. Từng giọt mưa dữ dội, to như những hòn đá lớn, bị trời ném xối xả xuống trước biệt viện. Người ta nghe loáng thoáng trong viện tiếng ho rũ rượi của một nữ nhân. A Mai lem nhem nước mắt thương xót cho chủ tử. Gì mà nữ nhân độc nhất của Hoàng thượng chứ? Không phải cuối cùng chủ tử của A Mai nàng đến cuối cùng vẫn phải chết trong nỗi hui quạnh ở biệt viện này sao? Có sao lại đối xử với chủ tử A Mai nàng như

vậy chứ?

Đại phu trong biệt viện đã nhận thánh chỉ vua ban trở về cung một tháng chưa thấy quay lại. Tâm bệnh của nàng thiếu thầy y trở nên nặng hơn. Nàng dùng một chiếc khăn che miệng ho. Lại một búng máu nữa trào ra, nhuộm đỏ và chiếc khăn. Búng máu đỏ chói xoáy vào tâm can nàng, dội lại trong nàng những kí ức tươi đẹp mà lại đau thương. Búng máu đỏ chói kia như màu của bi thương nhạo báng nàng. Búng máu đỏ chói kia như màu của nhành hoa bi ngạn nơi cửu tuyền. Búng máu đỏ chói kia như màu của ngày nàng trở thành chính thất của y nhen nhóm hạnh phúc. Rung động trước y, nàng đã thua y hơn nửa rồi...

A Mai nhìn chủ tử mà đau lòng. Không thể mãi như vậy được. Chủ tử đối với A Mai nàng khác gì tỷ muội tình thân, một nửa cái mạng của A Mai nàng không phải do chủ tử ban cho sao? A Mai nàng nở nhìn chủ tử dần đi vào chỗ chết sao? Hôm nay bằng bất cứ giá nào A Mai nàng cũng phải vào cung gặp hoàng thượng cho bằng được. Nhất định...

A Mai gọi hai nha đầu chuyên bếp núc lại phòng. Hai nha đầu này ngày thường vốn không được phép vào tới đây, chưa một lần nhìn mặt chủ tử nay lại được gọi tới trong lòng có chút bất an. A Mai rút tấm kim bài của hoàng thượng trao cho chủ tử nàng ba tháng trước, căn dặn tỉ mỉ.

- Hai người nghe rõ đây. Đến lúc ta về, các người tuyệt đối chăm sóc công chúa thật tốt. Người mà có mệnh hệ gì ta tuyệt không tha. Kim bài thiên tử ở đây, ai dám chống?

Hai nha đầu vội quỳ xuống nhận lệnh. A Mai sắp xếp công việc xong xuôi, nhìn chủ tử mê man trên giường hồi lâu mới cất bước.

Bạn đang đọc truyện *Nhu Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

A Mai cứ vậy tiến về phía hoàng cung. Thân ảnh mảnh khảnh của một nha hoàn nhìn sao bi ai tới vậy. Mưa không ngừng xối xả, tát thẳng lên mặt A Mai nàng đau đớn.

Đến cổng thành, binh lính canh gác nhận ra A Mai nàng. Thống soái chặn nàng lại giọng không vui.

- A Mai cô nương, đã quá muộn rồi...

A Mai giờ kim bài trước mặt bọn chúng, cất giọng đều đều.

- Có kim bài hoàng đế ở đây, ai dám cản?

A Mai cầm kim bài trong tay khó có ai có thể cản nàng ta. Nhưng hậu cung ba nghìn mĩ nữ, biết tìm hoàng thượng ở đâu? Đám nô tài không cản nàng ta nhưng tuyệt không chỉ cho nàng hoàng thượng đang ở đâu cả.

- A Mai, người mau về nói với công chúa, hoàng thượng sẽ không bao giờ tới thăm một phế công chúa xấu xí độc địa như vậy đâu!

A Mai giận run người. Gì chứ? Chủ tử của nàng là để chúng nghị luận bàn tán không ra gì sao?

- Nếu là vậy, để ta gặp hoàng thượng. Đúng như thế, ta sẽ không bao giờ tới nữa...

Nhưng đám nô tài bỏ đi, không bận tâm tới A Mai...

Nếu công chúa có ở đây, nhất định người sẽ biết hoàng thượng ở đâu. Còn bây giờ...

A Mai nàng ngẫm lại. Tên nô tài kia là người của hoàng hậu! Là tâm cung của hoàng hậu...

Ngoài phủ chỉ có hai ba nha hoàn canh giữ. Bên trong vọng ra tiếng cười nói cợt nhả của cả hai. A Mai nghe có cảm giác xót xa thay chủ tử. Công chúa, vì người như này đáng không?

- Mau bẩm báo hoàng thượng ta đến.

Nha hoàn gác ngoài nhìn y phục tầm thường của nàng ướt sũng nước mà cười khinh không đáp.

- Hoàng thượng, nô tài có chuyện cần bẩm báo.

A Mai ra sức hét phía ngoài, nhưng lại nhận được hai từ phun ra từ nữ tử trong phòng.

- Cút đi.

Nha hoàn canh gác nhìn A Mai thương hại. Hoàng thượng giờ này, ngoài hoàng hậu ra, không ai sánh được...

- Hoàng thượng, nô tỳ có chuyện cần bẩm báo!

- Để mai đi...

Mai? Ngày mai ư? Công chúa có chờ được tới mai sao?

- Nô tỳ là A Mai, nha hoàn bên cạnh công chúa. Công chúa sắp... không qua khỏi rồi...

- Xoạch!

Cánh cửa mở ra. Hoàng thượng ăn mặc không chỉnh chu vội bật tung cửa, ánh mắt có phần ngạc nhiên xen lẫn sợ hãi.

- Người nói cái gì? Không phải công chúa rất khỏe mạnh, không muốn gặp ta nữa sao? Không phải nàng đã tìm được người tâm đầu ý hợp, sống cùng người đó vui vẻ hạnh phúc, sai người tới van xin trẫm để nàng yên ổn sao?

Y chợt hiểu ra mọi chuyện. Bấy lâu nay có kẻ châm ngòi li gián y với nàng. Công chúa sắp không quá khỏi...

- Bệ hạ, xin người đừng đi, ngoài trời mưa to lắm...

Công chúa sắp không quá khỏi...

- Bệ hạ, long thể người là quan trọng nhất, xin người đừng rời cung...

Công chúa sắp không quá khỏi...

- Bệ hạ, người còn bách tính, còn muôn dân trăm họ...

Công chúa sắp không quá khỏi...

Y vùng bước đi, chạy thật nhanh trong mưa. Mặc kệ tất cả, mặc kệ y có là hoàng thượng đi chăng nữa, y cũng phải tìm nàng. "Công chúa sắp không quá khỏi..." Đừng, xin nàng...

Bạn đang đọc truyện *Nhu Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Phi bạch mã nửa ngày, y mới tới biệt viện nàng sống. Chung quanh mọi thứ im lặng, một sự im lặng đến rợn người, một sự im lặng tố cáo sự cô độc, bi ai, đắng xót của chủ tử nơi đây. Nàng nói nàng sống tốt. sống tốt là như này sao? Nàng nói nàng hạnh phúc, hạnh phúc là như này sao? Là nàng nói dối, nàng lừa y, nàng lừa y...

Y đẩy cửa bước vào. Bên trong, lá vàng rụng khắp mặt đất. Y dẫm lên chúng, chúng vỡ tan nghe khô khốc. Không một ai dọn dẹp, không một ai coi giữ. Nơi đây như nơi vô chủ. Sự tồn tại của nàng cũng chỉ là danh. Nàng sống mà không khác gì đã chết...

Trong phòng, mọi thứ âm u đến kì dị. Dù đang là ban ngày nhưng trong phòng nàng cũng như ban đêm, cô tịch và u tối. Y nghe thấy tiếng nàng ho dữ dội. Y nghe thấy tiếng hốt hoảng của nha hoàn. Y nghe thấy tiếng hắc bạch vô thường đang chờ nàng ở quỷ môn quan. Y nghe thấy nữ tử cả đời này y ái mộ sắp rời xa y...

Y đẩy cửa bước vào. Nha hoàn nhận ra y là hoàng thượng ngày đó thường xuyên lui tới chỗ nàng nên im lặng ra ngoài. Y nhìn nàng nằm trên giường bệnh, thoi thóp thờ yếu ớt mà khóe mắt hoe đỏ.

Lại một trận ho dữ dội kéo tới. Y vội vàng đỡ nàng dậy. Nàng ho từng đoạn đứt quãng rồi bất thành linh hồn ra một búng máu đỏ chói mắt. Búng máu đỏ chói mắt như màu của bi thương. Búng máu đỏ chói mắt như màu của hoa bi ngạn nơi cửu tuyền. Búng máu đỏ chói mắt như màu của hạnh phúc chóng vánh ngày nàng thành thân. Y kinh hãi nhìn nàng, bất giác siết chặt hơn. Nàng đối với y là thứ gì đó không thể chạm tới, nàng trên tay sợ rớt, ngậm trong miệng sợ tan. Cả đời này, y mong nàng gọi y hai chữ "phu quân" đúng nghĩa nhưng e chẳng thể...

- A Mai... Em về rồi sao... Phu quân ta... sẽ... sẽ không tới... không tới phải không... A Mai... ta rất lạnh... Ta biết... ta biết bản thân ta đã yêu người rồi...

Từng câu từng chữ thoát ra từ chính miệng nàng làm y thấy quặn lòng lại. Nàng nói sao? Nàng đã yêu y sao? Vậy mà y lại mặc nàng sống chết, chỉ xua

đuổi nàng khỏi y. Tình cảm này của nàng ngàn đời y không xứng...

- Là ta đây, không phải A Mai. Là phu quân của nàng đây, nàng mở mắt ra nhìn ta đi. Xin nàng đừng rời bỏ ta, làm ơn đi...

Nàng nâng hạnh nhãn lên nhìn. Gương mặt thân quen kia sao xa xôi tới thế. Người trước mặt nàng có phải nam nhân khiến nàng lần thứ hai rung động? Không, y là Hoàng thượng, là Thiên tử con trời, là người nắm trong tay sự sống của hàng vạn bá tánh lê dân, không thể vì nàng mà thay đổi. Cả đời này, nàng mong y cùng nàng sống bình bình an an mà e chẳng thể...

- Hoàng thượng... người tới thăm ta? Ta cảm thấy hạnh phúc lắm... Hoàng thượng... là ta sai rồi... Ta sai khi tàn nhẫn với người... Ta cũng sai khi rung động với người... Ta nợ người sự bình yên của một nam nhân bình thường... giờ ta trả lại người...

- Không! Nàng không làm sai gì cả, không hề sai. Ta sẽ tìm đại phu giỏi nhất thiên hạ cho nàng, chỉ xin nàng đừng rời bỏ ta. Xin nàng...

Nàng nở nụ cười nhợt nhạt, lắc đầu khe khẽ. Nàng đưa tay chạm nhẹ gương mặt nam nhân kia, khẽ nói.

- Phu quân, ta yêu người...

Tay nàng buông thõng, Nàng đi rồi. Nàng rời xa y thật rồi...

Mùa đông năm ấy, có một hoàng thượng từ bỏ ngai vàng lui về biệt viện sống an nhàn thành thói quen ngày qua ngày. Hàng ngày y đều ra một ngôi mộ bắt đầu lên cỏ, khẽ thì thầm.

- Nương tử, cùng ta về nhà nào...

Hoàn

Bạn đang đọc truyện *Như Nhược Là Ta, Độc Ác Cũng Là Ta* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.